

[Justitsministeren]

Et eventuelt udvalg måtte medvirke til at klarlægge motiverne, altså om der ønskes en ændret gennemførelse, fordi der er regler i dansk ret, der ikke lever op til vore forpligtelser, eller om ønsket er begrundet i pædagogiske eller udenrigspolitiske hensyn.

Et udvalg måtte også pålægges at undersøge, hvilke overvejelser om spørgsmålet der foregår i de øvrige nordiske lande, sådan at fællesskabet mellem de nordiske lande ikke slås i stykker; det er for mig et særdeles afgørende punkt. Derfor mener jeg heller ikke, at udvalget skal pålægges at nå frem til et bestemt resultat, men bør udarbejde en redegørelse, der så kan danne grundlag for en grundigere overvejelse i Folketinget. Det er det, jeg gerne ser vi drøfter, når vi her mellem første og anden behandling skal se på denne sag i Retsudvalget.

Pia Gjellerup (S):

Der har i Danmark, som justitsministeren også nævnte det, været tradition for, at opfyldelsen af traktatretlige forpligtelser er sket gennem tilpasning og normopfyldelse i henholdsvis lovgivning og den tilhørende administrative praksis.

Herved har vi fra dansk side sikret os og villet sikre os, at dansk ret og retspraksis ikke stred imod eller blev praktiseret imod traktatretlige forpligtelser.

Udviklingen af internationale menneskerettighedsstandarder og deres betydning i den enkelte stats retsbevidsthed har været stigende gennem de år, der er gået, siden Europarådets menneskerettighedskonvention blev vedtaget i begyndelsen af 1950'erne.

Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er siden blevet suppleret af otte protokoller, der alle er ratificeret af Danmark.

Der er således efterhånden et omfattende regelsæt, og derudover – og måske i denne sammenhæng vigtigst – en gennem tiden opbygget praksis ved de afgørelser, der er truffet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og af Den Europæiske Menneskerettighedskommission.

Denne fond af erfaringer og den praksis kan danske borgere efter de nugældende regler ikke anvende, ikke med virkning påberåbe sig, og derfor har de internationale menneskerettighedsstandarder ikke den samme mulighed for

at blive bedømt ved danske domstole, som de ville få, såfremt forslaget og dets konsekvenser blev gennemført. Danske borgere og deres advokater er i videre omfang i dag henvist til at føre processen ved Kommissionen og ved Domstolen.

Dette forekommer ikke helt rimeligt hverken for borgerne eller for de internationale organer.

Den udvikling, der er foregået med opbygningen af en international praksis, sætter den hidtil anvendte inkorporeringsmetode i et nyt lys. Dels er Danmark selvfølgelig forpligtet til at rette sig efter enhver afgørelse ved Domstolen i sager, hvor Danmark er part. Dels – og det er i denne sammenhæng væsentligt – er Danmark forpligtet ifølge anerkendt praksis til at rette sig efter indholdet af afgørelser i forhold til øvrige medlemsstater. Også dette er et meget væsentligt argument for at foretage opfyldelsen af traktatretlige forpligtelser ifølge Europarådets menneskerettighedskonvention ved en egentlig gennemførelseslovgivning.

Ved en sådan gennemførelseslovgivning vil vi kunne sikre danske borgere adgang til i større omfang at få inddraget menneskerettigheds spørgsmål direkte under processer ved de danske domstole. Herved vil nødvendigheden af at søge sager afgjort ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mindskes og Danmark på et åbent og seriøst grundlag opnå at fortsætte som et af de lande, der indbringes sjældnest for Domstolen – en linie, som kunne se ud til at ville blive brudt uden en ændring af den nuværende formelle tilstand.

Socialdemokratiet kan selvfølgelig give forslaget en helhjertet støtte, og det gælder også nedsættelsen af udvalget med deltagelse af Det Danske Center for Menneskerettigheder. Det mener vi vil være en farbar vej. Vi finder ikke, der er noget, der kan tale imod forslaget, og vi kan give vores tilsagn til en frugtbar udvalgsbehandling. I den sammenhæng sporer jeg også en vis positiv holdning fra ministerens side, så jeg ser hen til udvalgsarbejdet i Retsudvalget efter denne behandling.

Fischer (KF):

Når man skal vurdere dette beslutningsforslag, er det nyttigt og tankevækkende at hæfte sig særlig ved bemærkningerne til forslaget, idet jeg synes, de på flere måder er mere egnede til at svække end til at styrke begrundelsen for, at vi nu skulle vedtage det pågældende forslag.